

РЕШЕНИЕ

№ 20520

гр. София, 18.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3481** по описа за **2024** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. Т. Г. срещу решение № 4995/03.11.2023г. постановено по НАХД № 4540/ 2023г. на СРС, 97 състав.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно. Според касатора не е извършено нарушение по чл. 104б т. 2 от ЗДвП, тъй като не е налице преднамерено извеждане на МПС извън контрол, а поради несъобразяване с възможностите на автомобила и „подаване на малко повече газ“ се стигнало до „неволно поднасяне“ на превозното средство. На следващо място в АУАН и НП не били описани обстоятелствата на нарушението по чл. 104б т. 2 от ЗДвП и какви са били целите на жалбоподателя. Искане се отмяна на обжалваното решение и вместо него постановяване на ново, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация - Началник група-Отдел „Пътна полиция“ – СДВР, редовно и своевременно призован не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и намира първоинстанционното решение за правилно и пледира да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, VIII касационен състав като прецени събраните

по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

При извършената служебна проверка за редовност и допустимост на жалбата, с която е сезиран, настоящият съдебен състав намира, че касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в, от ЗАНН. С оглед на изложеното съдът счита, че подадената жалба е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство.

Административен съд - София град, VIII-ми касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна. Решението е валидно, допустимо и правилно.

Анализирайки всички събрани доказателства решаващият съд е приел, че на 08.03.2021г. около 23:50 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], жалбоподателят Г. управлявал лек автомобил "М.", модел "ЦЛК 200" с ДК [рег.номер на МПС] . На кръстовището с [улица]жалбоподателят извършил рязка маневра, като преднамерено извел МПС извън контрол, чрез презавиване и форсиране на двигателя, което довело до загуба на сцепление на гумите и с това създал опасност за останалите участници в движението. Действията му били наблюдавани от св. К. и колегата му, който предприел спирането на водача и инициирал проверка на водача. При проверката жалбоподателят не представил на полицейските служители свидетелството за управление на МПС (СУМПС). На същата дата свидетелят К. съставил против жалбоподателя АУАН за нарушения на чл. 104б т. 2 и чл. 100 , ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Актът бил предявен на Г. на същата дата и последния получил препис от него. АУАН е подписан без възражения. Въз основа на този акт е издадено НП, с което на Г. на основание чл. 175 а ал.1 от ЗДвП за наложени административни наказания лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. за нарушение на чл. 104 б, т. 2 от ЗДвП и на основание чл.183 ал.1 т.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба от 10 лева за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП

Настоящият касационен състав намира, че при формиране на вътрешното убеждение на районния съд, относно изведените фактически обстоятелства, са спазени процесуалните правила и на базата на пълен, всеотраслен и обективен анализ на допустимите доказателствените източници, при съобразяване на действителното им съдържание, като е даден убедителен и законосъобразен отговор на наведените от жалбоподателя възражения.

Въз основа на установената фактическа обстановка районният съд е обосновал верен извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган. Касационната инстанция намира за правилни изводите на СРС за това, че са спазени разпоредбите на чл.43 и сл. от ЗАНН в хода на установяване на нарушението, както и на чл.57 от ЗАНН при издаване на наказателното постановление.Както в АУАН, така и в НП съдържат описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, съобразно изискванията съответно на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като

ясно е посочено, че водачът ползва път, отворен за обществено ползване за други цели, не в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, като „извършва рязка маневра, като преднамерено извежда МПС извън контрол“, чрез презавиване, довело до „загуба на сцепление на гумите“, поради което възраженията на касатора в обратен смисъл са неоснователни.

Съгласно чл. 104б, т. 2 ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В настоящия случай касаторът с управлявания от него автомобил по [улица]с посока на движение от [улица]към бул. „Л. шосе и на кръстовището с [улица]е извършил рязка маневра, като преднамерено извел МПС извън контрол, чрез презавиване и форсиране на двигателя, е довело до загуба на сцепление с пътната настилка. Твърденията на касатора, че липсвала „преднамереност“ в действията му и е налице „неволно поднасяне“ на автомобила са били направени и пред първоинстанционния съд, който обосновава ги е отхвърлил, като опровергани от показанията на св.К.. Свидетелят е описал действията на касатора, които възприел, а именно рязката маневра, форсирането на двигателя, на оживеното по това време на денонощието кръстовище. Свидетелят посочва още и че след като разяснил нарушението на водача/касатора/, последният заявил, че „го е направил умишлено, тъй като се ядосал на приятелката си“. В това отношение следва да се отбележи, че тази техника на шофиране, при която водачът извежда автомобила извън контрол, довежда до загуба на сцепление на гумите с пътната настилка, т. е. извежда ППС извън контрол и се създават предпоставки за ПТП. Такъв начин на управление на МПС не представлява използване на път за обществено ползване в съответствие с основната цел на пътищата - за превоз на хора и товари. Подобно поведение в населените места /в конкретния случай в района на оживено кръстовище в столицата/ застрашава живота и здравето на останалите участници в движението, поради което се характеризира с висока степен на обществена опасност. В тази връзка е извършено нарушение на чл. 104б, т. 2 ЗДвП, а според чл. 175а, ал. 1, пр. 3 ЗДвП се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лева водач, който ползва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Във фиксирания в закона вид и размер, наказанията са наложени на касатора. По тези съображения правилно е потвърдено наказателното постановление, с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за извършеното нарушение на чл. 104б, т. 2 ЗДвП.

Правилен е и изводът на СРС за доказаност и на второто нарушение, за което е санкциониран Г., тъй като същият не носел СУМПС. Чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП определя: „Водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория. От показанията на актосъставителя се установява по несъмнен начин извършването на нарушението от касатора. Съобразно чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП наказва се с глоба 10 лв. водач, който не носи определените документи - свидетелство за управление, контролен талон и свидетелство за регистрация на управляваното моторно превозно средство. АНО е определил санкция в размер на 10 лв., който размер е напълно съобразен с законовото изискване.

Предвид всичко гореизложено, настоящият състав намира, че обжалваното решение е

валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон и не са налице касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му. Затова на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

От ответника по касация не са претендирани разноски и такива не следва да му се присъждат.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд - София град, VIII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4995/03.11.2023г. постановено по НАХД № 4540/2023г. на СРС, 97 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.